

N:o 111.

Af Herr P. Gunnarson: Angående tillägg i 23 § Riksdags-ordningen.

Då icke allenast vid sistlidne utan äfven föregående riksdagar sig visat, att ett större antal riksdagsmän i Andra Kammaren, än inom landet önskligt varit, i och för enskilda angelägenheter begärt och erhållit Kammarens tillåtelse att för en tid vara befriade från riksdagsgörö-målen, och då det enligt mitt förmenande icke är med billighet och rättvisa att staten betalar arfvode till den, som med helsa och friska krafter erhåller Kammarens tillåtelse att för en tid vara från riksdagsgörö-målen befriad och beger sig från riksdagen för att i hemorten sköta sina egna affärer och angelägenheter.

25 § Riksdags-ordningen stadgar: hvarje ledamot af Andra Kammaren åtnjuter af statsmedlen ersättning för resekostnad från och till riksdagen, samt arfvode af ett tusen tvåhundra Riksdaler för hvarje lagtima riksdag, dock att, när antingen Konungen upplöser riksdag innan den varit fyra månader tillsammans eller ledamot af Kammaren eljest afgår från sin befattning under riksdagen, innan så lång tid af dess sammanträde förflutit, så ock under urtima riksdag, Kammarens ledamot undfår jemte resekostnadsersättning i dagtraktamente tio Riksdaler, hvilket dock ej må öfverstiga sammanlagdt ett tusen tvåhundra Riksdaler.

Den ledamot af Kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, skall för hvarje dag han uteblifver vara förlustig tio Riksdaler af arfvodet.

Jag vågar därför vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det tillägg i 25 § Riksdags-ordningen göres af följande lydelse:

Den ledamot af Kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, eller enligt begäran under riksdagen erhåller Kam-marens tillåtelse att för en tid vara befriad från riksdagsgörö-målen, skall för hvarje dag han uteblifver eller är från riksdagen frånvarande vara förlustig tio Riksdaler af arfvodet.

Befinner sig riksdagsman i den stad der Riksdag hålles och med läkarebetyg styrker att han är oförmögen sig vid riksdagen inställa, eger han rätt att sitt riksdagsmansarfvode oafkortadt utbekomma.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

P. M. Gunnarson,
från Calmar län.

N:o 112.

Af Herr P. Gunnarson: Om återupptagande af förut gällande stadganden rörande skottpenningars erläggande för dödad räf och hök.

Då det bör utgöra vår gemensamma sträfvan att så mycket som möjligt, söka utrota de skadliga rofdjur, som inom vårt land finnas, och då en välbetänkt och nyttig författning i den syftning utkom i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 24 Oktober 1864, har dock sedermera en förändring af 20 § i förutnämnde nådiga jagtstadga enligt Kongl. Kungörelsen af den 29 Januari 1869 blifvit stadgad, att några skottpenningar för dödad räf och hök af statsmedlen ej erhållas, men då dessa djur inom vårt land göra stor skada, vill jag dels på uppmaning, dels af egen önskan våga föreslå, det Riksdagen ville besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om

undandrödjande af hvad ofvan åberopade Kongl. Kungörelse angående förutnämnde paragraf stadgar och antagande af hvad i 20 § Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 24 Oktober 1864 stadgas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

P. M. Gunnarson,
från Calmar län.
